Nadal - Segon diumenge

Per Administrador el dg., 02/01/2011 - 09:00

Sir 24,1-2.8-12
Ef 1,3-6.15-18
Jn 1,1-18

ENDINSAR-SE EN EL MISTERI DE DÉUGermans i germanes:La litúrgia de la Paraula d'aquests dies va reiterant el fet central de la manifestació de Déu en Jesús. Repeteix les lectures a fi de que aquesta insistència ens faci "créixer en la comprensió profunda de la seva revelació; que arribem a conèixer de veritat qui és Ell" com ens ha dit St. Pau, que també pregava perquè Déu il·luminés la mirada interior del nostre cor per tal d'assolir el coneixement de tres coses: *la esperança a la que som cridats; les riqueses de glòria que ens té reservades; l'heretat que ens dóna entre els sants.*El Concili Vaticà II en la constitució sobre la revelació s'apropa decididament al fet i contingut d'aquest misteri que celebrem pel Nadal i ens diu que "Déu ha volgut revelar-se a si mateix, no precisament idees o veritats abstractes, i manifestar el misteri de la seva voluntat". ¿Què és el que Déu ens ha revelat? Primer de tot, que Ell és Déu que existeix estimant, en comunió, és amor, i ens ho diu així: "en el principi ja existia el Verb", que era Déu amb Déu. Aquest "principi" és Déu mateix. Déu, per tant, no és un Déu solitari, sinó un Déu sintonitzat i harmonitzat per l'amor. Sant Joan defineix l'essència divina dient que Déu és amor; és a dir, plenitud d'amor i comunió, expert en amor. Sant Agustí és qui farà la gran afirmació: de que "l'amor és quelcom propi del qui estima, i per amor algú és estimat. Per tanT, hi trobem tres realitats: el qui estima, l'estimat i l'amor". És la revelació del misteri trinitari: l'únic Déu Pare, Fill i Esperit Sant.També que és un Déu que ha actuat més enllà de si mateix creant, per mitjà del Verb, tot el que existeix. Ha suscitat i posat davant d'Ell allò que no és, ni pot ésser Déu, però, que és estimat per Déu. És la criatura, tota criatura. La culminació de tot és la persona humana, criatura del tot peculiar i feta perquè pugui entrar en diàleg amb el mateix Déu i Déu amb ella. El Jo que és Déu ha creat un tu capaç d'entrar en diàleg amb Ell: la persona humana capaç de Déu.També ens ha revelat que la Paraula eterna, el Verb, ha vingut a nosaltres, a conviure amb nosaltres; que és el Pare qui ens l'ha donat i, amb ella, ens ho ha donat tot; més, ens ho ha dit tot. D'aquesta manera el Déu que havia parlat moltes vegades i de moltes maneres als nostres pares, ara ens ha parlat a traves del Fill.Ara a nosaltres ens toca preguntar-nos ¿com fer lloc en les nostres vides al Verb que viu entre nosaltres? Aquesta ha d'ésser la nostra inquietud, perquè podem no fer-li lloc. "El món no el va acollir; els seus no el van conèixer". Cal rebre'l per la fe. I fe és creure; fe és acollir; fe és rebre; fe és cercar; fe és escoltar; fe és ser obedients a la seva paraula; fe és romandre en Ell. "A tots els qui el reben els dona poder ser fills de Déu". Fills en el Fill, destinats a la intimitat divina, ser de la família de Déu. Destinats no pas a l'esclavitud (la llei), si no a la filiació (la gràcia i la veritat). Per la fe acollim Déu que ha vingut en Jesús i per Ell s'ha fet conèixer, però aquesta fe ha d'actuar, i només pot actuar per l'amor. Acollir a Déu sense estimar als altres és impossible. "El qui diu que estima Déu, i podríem afegir-hi, el qui diu que l'acull, però no estima els altres és un mentider" . Fem lloc al Verb que viu entre nosaltres sempre que acollim de cor el germà; no el rebem ni el coneixem sempre que rebutgem el germà.Tot això ens ha de manifestar la importància de les nostres actituds i la necessitat de fer una conversió. Déu se'ns ha manifestat i ensems ha manifestat el seu designi de salvació, allò que ens promet, allò a que ens crida: *la esperança a la que som cridats*; *les riqueses de glòria ens té reservades; l'heretat que ens dóna entre els sants.* Realitats ens les que hem de creure, realitats a les que ens cal ser-hi fidels vivint amb tothom la fraternitat, la justícia i l'amor. Perquè Déu ha vingut i ens ensenya a abandonar la impietat i els desigs mundans, per tal de viure d'una manera nova: no esclavitzats per la cobdícia; no en la injustícia que nega els drets dels altres; no en la impietat que no vol reconèixer la primacia de Déu.

ETIQUETES
VERB FILLS AMOR TRINITAT FE